

Doniyor Kitobi — Oltmish Oltinchi Raqam

Payg'ambarlik Simfoniyasining Ochildirilishi: Muhrlanish Vaqti, So'nggi Yomg'ir va Bobildan Chiqish Chaqirig'i

Jeff Pippenger

2024-01-30

Oldingi maqolada ko'rib chiqqan parcha shuni aytgan ediki, Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi "Muqaddas Ruhning buyuk to'kilishi" "bizda tajriba orqali Xudo bilan hamkor mehnatkashlar bo'lish nimani anglatishini biladigan ma'rifatli xalq bo'lmaguncha kelmaydi." Ammo va'da shuki, qachonki "biz Masih xizmatiga to'liq, butun qalbdan bag'ishlanishga ega bo'lsak, Xudo bu haqiqatni O'z Ruhini o'lchovsiz to'kish bilan tan oladi." "Buyuk to'kilish"ning bunday tarzda belgilanishi undan kichikroq bir to'kilishni (o'lchov bilan berilishni) nazarda tutadi.

2001-yil 11-sentyabrda Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi qudratli farishta tushib keldi, ammo o'shanda ham, hozir ham "jamoatning eng katta qismi" "Xudo bilan birga mehnat qiluvchilar emas." 2001-yil 11-sentyabr bilan Xudo nihoyat "Masih xizmatiga to'liq, butun qalb bilan bag'ishlanishga" erishgan bir guruh borligini aniqlaydigan payt oralig'ida keyingi yomg'ir "o'lhab beriladi", tiriklarning hukmi sodir bo'ladi va hukm Xudoning xonadonidan boshlanadi.

Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobi ikki ovozni ko'rsatadi; Sister White bizga buning jamoatlarga qaratilgan ikki da'vat ekanini bildiradi. Ikkinchi ovoz (da'vat) — yaqinda keladigan Yakshanba qonuni paytida yuz beradigan Bobildan chiqish da'vatidir. Birinchi ovoz 2001-yil 11-sentabrda keldi. O'shanda boshlangan Muqaddas Ruhning yog'dirilishi "o'lchovli" edi, chunki Masih buyuk zilzila soatida ularni bir bayroq sifatida ko'targanida, Muqaddas Ruhni oxir-oqibat ular ustiga "o'lchovsiz" yog'dirishidan oldin, avvalo O'z xalqini poklashi lozim edi. O'sha guruh Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi ikkinchi ovoz yangrashidan oldin poklanishi kerak edi, chunki bu xabarni e'lon qiladiganlar aynan ular bo'lishi kerak.

1844-yil bahoridagi birinchi umidsizlik paytida protestantlar murtad protestantlarga aylandilar, va o'sha paytda o'zlarini kutish davrida topgan sodiqlar ilgari Xudoning xalqi bo'lmaganlarning ma'badini ifoda etdilar. 2001-yil 11-sentyabrda Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobi qudratli farishtasi tushib keldi va Xudoning oxirgi kunlardagi ma'badini poklash hamda qad rostlatishning birinchi bosqichi boshlandi, va u Laodikiya adventizmini sinash bilan boshlandi. 2020-yil 18-iyulda sinov jarayonining ikkinchi bosqichi boshlandi. Masihning suvga cho'mdirili shi paytida qadimgi Isroilni ajratish jarayoni boshlandi, chunki Masih o'sha paytda O'zi o'sha tarixda barpo etayotgan xristian ma'badining poydevori bo'lgan ilk shogirdlarni tanladi.

Uch yarim yillik xizmatining boshida Masih ma'badni pokladi; Uni U "Otamning uyi" deb atadi, va xizmatining oxirida, ma'badni ikkinchi va so'nggi bor poklaganida, Uning e'loni shunday bo'ldi: "uyingiz sizlarga xaroba holda qoldiriladi." Avvalgi ahd xalqi chetlab o'tildi va Uning yangi ahd xalqi "Uning Ma'badi" sifatida barpo etildi. Yakshanba qonuni vaqtida Yettinchi kun adventistlari jamoatining korporativ tuzilmasi xaroba bo'ladi.

“Payg‘ambar shunday deydi: ‘Men osmondan tushib kelayotgan, buyuk hokimiyatga ega bo‘lgan boshqa bir farishtani ko‘rdim; va yer uning ulug‘vorligidan yorishdi. U qudratli ovoz bilan baland nido qilib shunday dedi: Buyuk Bobil quladi, quladi va jinlarning maskaniga aylandi’ (Vahiy 18:1, 2). Bu ikkinchi farishta tomonidan berilgan ayni o‘sha xabardir. Bobil qulagan, ‘chunki u barcha xalqlarga o‘z zinosi g‘azabining sharobidan ichirdi’ (Vahiy 14:8). O‘sha sharob nima? — Uning soxta ta‘limotlaridir. U dunyoga to‘rtinchi amrning Shabbati o‘rniga soxta shanbani bergan, hamda Shaytonning avval Eden bog‘ida Momo Havoga aytgan yolg‘onini — jonning tabiiy o‘lmasligi haqidagi ta‘limotni — takrorlagan. U shunga o‘xshash ko‘plab xatolarni uzoq-yaqinlarga yoyib, ‘inson amrlarini ta‘limot deb o‘rgatgan’ (Matto 15:9).”

“Iso O‘zining ommaviy xizmatini boshlaganida, Ma‘badni uning muqaddaslikni tahqirlovchi haromlanishidan pokladi. Uning xizmatining so‘nggi amallari orasida Ma‘badning ikkinchi bor poklanishi ham bor edi. Xuddi shunday, dunyoni ogohlantirish uchun bajariladigan so‘nggi ishda jamoatlarga ikki alohida da‘vat qilinadi. Ikkinchi farishtaning xabari shunday: ‘Bobil quladi, quladi, o‘sha buyuk shahar, chunki u barcha xalqlarga o‘z zinosi g‘azabining sharobidan ichirdi’ (Vahiy 14:8). Va uchinchi farishta xabarining baland nidosida osmondan bir ovoz eshitaladi: ‘Undan chiqing, ey Mening xalqim, toki uning gunohlariga sherik bo‘lmanglar va uning balolaridan nasiba olmanglar. Chunki uning gunohlari osmongacha yetib bordi, va Xudo uning nohaqliklarini esladi’ (Vahiy 18:4, 5).” Review and Herald, 1892-yil 6-dekabr.

Ma‘badning birinchi tozalanishi Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi birinchi ovozga muvofiq keladi, ikkinchi ovoz esa Xudoning boshqa suruvini Bobildan tashqariga chaqiradigan baland faryoddir. Birinchi oyatdan uchinchi oyatgacha bo‘lgan qism Nyu-York shahrining ulkan binolari qulatilganda amalga oshdi. Bu 2001-yil 11-sentabrda sodir bo‘ldi va ma‘badning birinchi tozalanishi, ya‘ni jamoatlarga qilingan ikki chaqiriqdan birinchisi berildi. Birinchi chaqiriq Masihning suvga cho‘mdirilishida boshlandi, o‘shanda Muqaddas Ruh osmondan tushdi va qadimgi Isroil uchun sinov boshlandi. 1840-yil 11-avgustda ma‘badning birinchi tozalanishi, ya‘ni jamoatlarga qilingan ikki chaqiriqdan birinchisi Milleritlar harakatiga berildi.

O‘sha paytda, Tergov Hukmining yakuniy sahnalari bilan birga, kechki yomg‘ir va bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanishi boshlandi. O‘sha yakuniy sahnalarda Masihning ishi sodiqlarning gunohlarini gunohlar kitobidan o‘chirib tashlashi, yoxud e‘tiqod qiluvchi masihiylarning ismlarini hayot kitobidan o‘chirib tashlashi sifatida tasvirlanadi. O‘sha vaqt oralig‘i kechki yomg‘irning sepilishi davridir, chunki Xudo Muqaddas Ruhni faqat jamoat pok bo‘lgandagina o‘lchovsiz to‘kib beradi. Yakshanba qonuni vaqtida Muqaddas Ruhning to‘kilishi o‘lchovsiz bo‘ladi.

“Ey birodarlar, tayyorgarlikning buyuk ishida nima qilmoqdasizlar? Dunyo bilan birlashayotganlar dunyoviy qolipni qabul qilmoqdalar va yirtqichning tamg‘asiga tayyorlanmoqdalar. O‘ziga ishonmaydigan, Xudo oldida o‘zini past tutadigan va haqiqatga itoat etish orqali jonlarini poklaydiganlar esa samoviy qolipni qabul qilmoqdalar hamda peshonalarida Xudoning muhriga tayyorlanmoqdalar. Farmon chiqqanda va tamg‘a bosilganda, ularning fe‘l-atvori abadiyat davomida pok va dog‘siz bo‘lib qoladi.” Testimonies, 5-jild, 216.

“Muqaddas Ruhning ishi dunyoni gunoh, solihlik va hukm to‘g‘risida ishontirishdir. Dunyo faqat haqiqatga ishonuvchilarning haqiqat orqali muqaddas qilinganini, yuksak va muqaddas tamoyillar asosida ish tutayotganini, Xudoning amrlarini bajo keltiruvchilar bilan ularni oyoq osti qiluvchilar o‘rtasidagi ajratuvchi chiziqni yuksak, ulug‘vor ma’noda namoyon etayotganini ko‘rish orqali ogohlantirilishi mumkin. Ruhning muqaddas qilishi Xudoning muhriga ega bo‘lganlar bilan soxta dam olish kuniga rioya qiluvchilar o‘rtasidagi farqni ayon qiladi. Sinov kelganda, mahluqning belgisi nima ekanligi ravshan ko‘rsatiladi. U yakshanbaga rioya qilishdir. Haqiqatni eshitganlaridan keyin ham bu kunni muqaddas deb bilishda davom etadiganlar, zamonlar va qonunlarni o‘zgartirishni o‘ylagan gunoh odamining nishonini olib yuradilar.” Bible Training School, December 1, 1903.

Ishayo “sharq shamoli kuni”ni, o‘zi “to‘polon shamoli” deb ham ataydigan va tiyib turiladigan (to‘xtatiladigan) shamolni, “o‘lchash” boshlanadigan nuqta sifatida ko‘rsatadi.

U otilib chiqqanida, Sen u bilan o‘lchov ila bahslashursan; sharq shamoli kunida U o‘zining qattiq shamolini tiyib turar. Shuning uchun Yoqubning nohaqligi shu bilan poklanur; uning gunohini yo‘qotishning butun mevasi shudirki, u qurbongohning barcha toshlarini maydalab tashlangan bo‘r toshlaridek qilganida, butazorlar va tasvirlar qayta tik turmas. Biroq mustahkamlangan shahar xarob bo‘lur, maskan tashlab qo‘yilur va sahrodek huvillab qolur; u yerda buzoq o‘tlar, u yerda yotib, uning shox-shabbalarini yeb bitirar. Uning novdalari quriganda, ular sindirib tashlanur; ayollar kelib, ularni yoqarlar; chunki bu aql-idroksiz xalqdir; shu bois ularni Yaratgan ularga rahm qilmas, ularni shakllantirgan ularga iltifot ko‘rsatmas. Va o‘sha kunda shunday bo‘lurki, Egamiz daryoning o‘zanidan tortib Misr soyigacha boshloqlarni qoqib tushirgandek qoqib ajratar, sizlar esa birma-bir yig‘ib olinursizlar, ey Isroil o‘g‘illari. Va o‘sha kunda shunday bo‘lurki, ulkan karnay chalinur, va Ossuriya yurtida halok bo‘lish arafasida bo‘lganlar hamda Misr yurtidagi quvg‘inlar kelurlar va Quddusdagi muqaddas tog‘da Egamizga sajda qilurlar. Ishayo 27:6–13.

“Sharq shamoli” — “Tarshish kemalari”ni cho‘ktiradigan va Tir fohishasi ustidan hukm keltiradigan qudratdir. “Sharq shamoli” — shohlarni qo‘rquvga soladigan qudratdir. “Sharq shamoli” — Misr ustiga “qovjirish” ofatini keltirgan, yetti yillik qahatchilikni yuzaga chiqargan kuchdir; Yusuf bilan Fir‘avn butun dunyoni (Misrni) qullikka kiritganlarida ham shunday bo‘lgan, va Misrdan xalos bo‘lish chog‘ida hamma narsani yeb bitirgan “chigirtkalar”ni keltirgan ham aynan “sharq shamoli” edi. Islom — “sharq shamoli”dir.

Muqaddas Kitob bashoratidagi islohot harakatlari shuni ko‘rsatadiki, har bir islohot harakatining o‘ziga xos alohida mavzusi bor. Bir yuz qirq to‘rt ming kishining islohot harakatining mavzusi Islomdir. 2001-yil 11-sentyabrda uchinchi Voyning Islom dini yer hayvoniga hujum qildi, va “ikkinchi” Jorj W. Bush darhol “sharq shamoli”ga tiyib turuvchi cheklov o‘rnatdi. O‘sha voqeada, Oqsoch Opa qayd etganidek, Nyu-York shahrining ulkan binolari qulatilganda, Vahiy kitobi o‘n sakkizinchi bob, birinchi oyatdan uchinchi oyatgacha bajo bo‘ldi. Bu uch oyat Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi ikki ovozning birinchisini ifodalaydi. Ikkinchi ovoz to‘rtinchi oyatda joylashgan bo‘lib, u Bobildan chiqish chaqirig‘ini belgilaydi; bu chaqiriq Amerika Qo‘shma Shtatlarida yakshanba qonuni bilan boshlanadi. Uchinchi voy Islom dini Vahiy kitobining yettinchi bobidagi to‘rt farishta tomonidan tiyib turiladi, shu orada bir yuz qirq to‘rt ming kishiga muhr

bosiladi.

“Rabbiy Xudo rashkchi Xudodir, shunga qaramay, U bu avloddagi O‘z xalqining gunohlari va itoatsizliklariga uzoq sabr qiladi. Agar Xudoning xalqi Uning maslahatida yurganida edi, Xudoning ishi olg‘a siljigan bo‘lur edi, haqiqat xabarlari butun yer yuzi ustida yashovchi barcha xalqlarga yetkazilgan bo‘lur edi. Agar Xudoning xalqi Unga ishonganida va Uning so‘zini bajo keltiruvchilar bo‘lganida, agar ular Uning amrlarini saqlaganida, farishta osmonda uchib kelib, yerga esishlari uchun shamollarni qo‘yib yuborishi lozim bo‘lgan to‘rt farishtaga xabar bilan: “Tutib turing, tutib turing, to‘rt shamolni, toki men Xudoning qullarini peshonalariga muhrlab bo‘lgunimcha, ular yer uzra esmasin”, deb nido qilmagan bo‘lur edi. Ammo xalq qadimgi Isroil kabi itoatsiz, noshukr, nopok bo‘lgani uchun, hamma oxirgi rahm-shafqat xabarining baland ovoz bilan e‘lon qilinishini eshitishi uchun vaqt cho‘zilmoqda. Rabbiy ishiga to‘sqinlik qilindi, muhrlash vaqti kechiktirildi. Ko‘plar haqiqatni eshitmaganlar. Ammo Rabbiy ularga eshitish va tavba qilish imkonini beradi, va Xudoning buyuk ishi oldinga boradi.” Manuscript Releases, 15-jild, 292.

Muhrlanganlar Yakshanba qonunidan oldin muhrlanadilar, chunki dunyo faqat Yakshanba qonuni inqirozi davrida Xudoning muhriga ega bo‘lgan erkaklar va ayollarni ko‘rish orqali ogohlantirilishi va shu tariqa Bobildan chiqishga da‘vat etilishi mumkin. Bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanishi 2001-yil 11-sentabrda boshlangan, biroq muhrlanish vaqti kechiktirilgan.

Barcha payg‘ambarlar oxirgi avlodga murojaat qilmoqdalar, va bu parchada ham aynan so‘nggi avlod nazarda tutilgan. Ushbu so‘nggi avlodda Xudoning xalqi “Uning maslahatida yurmagan”, va shu sababli muhrlash vaqti to‘stildi hamda kechiktirildi. U Vahiy kitobining o‘n birinchi bobida tubsiz chuqurlikdan chiqqan, ikki payg‘ambarni o‘ldirgan hayvon tomonidan kechiktirildi va to‘stildi. Fransuz inqilobi davrida bu hayvon ateizm edi, va u “woke-ism”ni joriy etganlar tomonidan Future for America harakatiga olib kirilgan ateistik harakatning timsoli edi; shundan so‘ng Future for America Xudoning maslahatida yurmay qo‘ydi va o‘zlarining zamonaviy gomoseksual kun tartibini ilgari surganlarning ta‘siriga, vaqt belgilashni targ‘ib qilgan boshqalar bilan birgalikda, muhrlash vaqtini to‘stishga yo‘l qo‘ydi.

“Menga ochilgan narsalarning ko‘pi ongimni qamrab olmoqda, bularni qanday ifodalashni deyarli bilmayman. Shunga qaramay, sukut saqlay olmayman. O‘zlarini birodarlari ustidan hukmronlik qilish uchun ko‘taradigan va Muqaddas Ruh qoralagan rejalarni amalga oshiradigan odamlardan Rabbiy g‘azabdadir. Xudo bu odamlarni tayinlamaganini farqlay olmaganingiz meni so‘z bilan ifoda etib bo‘lmaydigan darajada hayratga solmoqda. Voqealarning bu yangi tartibi sizni tashvishga solishi kerak edi, chunki u osmonning ma‘qullashiga ega emas edi.

“Tabiiy yurak o‘zining bulg‘angan, buzg‘unchi tamoyillarini Xudoning ishiga olib kiradigan narsa emas. Imonimiz tamoyillarini yashirishga mutlaqo yo‘l qo‘yilmasligi kerak. Uchinchi farishtaning xabari Xudoning xalqi tomonidan yangratilishi lozim. U baland nido darajasigacha kuchayib borishi kerak. Rabbiy ishni yakunlaydigan belgilangan bir vaqtga ega; ammo bu vaqt qachon? Oxirgi kunlar uchun e‘lon qilinishi lozim bo‘lgan haqiqat barcha xalqlarga guvohlik sifatida yetkazilganda, shunda oxirat keladi. Agar Shaytonning qudrati

Xudoning ma'badining o'ziga kirib, narsalarni o'zi istagandek boshqara olsa, tayyorgarlik vaqti cho'zilib ketadi.

“Mana, Xudo O'z xalqiga baraka xabarini yetkazish uchun yuborgan kishilarga qarshi qilingan harakatlarning siri shudir. Bu kishilardan nafratlanildi. Bu kishilar ham, Xudoning xabari ham, xuddi Masihning O'zi birinchi kelishida nafrat va xorlikka uchragani kabi, nafrat va mensimaslikka duchor bo'ldi. Mas'ul lavozimlarda turgan kishilar Shayton namoyon etgan ayni sifatlarni ko'rsatdilar. Ular onglarni boshqarishga, ularning aqlini va iste'dodlarini insoniy hukmronlik ostiga keltirishga urindilar. Xudoning xizmatkorlarini Xudoning bilimi va donoligiga ega bo'lmagan, hamda Muqaddas Ruhning yo'l-yo'rig'i ostida tajribasi bo'lmagan kishilar nazorati ostiga keltirishga urinish bo'ldi. Hech qachon dunyo yuzini ko'rmasligi kerak bo'lgan tamoyillar tug'ildi. Bu noqonuniy farzand hayotning ilk nafasini olishi bilanoq bo'g'ib tashlanishi kerak edi. Cheklangan insonlar Xudoga, haqiqatga va Rabbiyning tanlagan xabarchilariga qarshi jang qilib, jur'at etgan har bir vosita bilan ularga qarshi ish ko'rdilar. Iltimos, Xudoning xabarlarini mensimagani va kotiblar hamda farziylar kabi, Xudo O'z xalqiga zarur bo'lgan nur va haqiqatni yetkazish uchun foydalangan ayni kishilarni xorlaganlarning donoligi va rejalari ichida qanday fazilat borligini mulohaza qiling.” The 1888 Materials, 1525.

2001-yil 11-sentyabrda boshlangan muhrlash vaqti to'sib qo'yildi, chunki Shaytonning vakillariga “Xudoning ayni ma'badiga” kirishga yo'l qo'yildi. Bu yerda ko'rilishi lozim bo'lgan masala shuki, 1798-yildan 1844-yilgacha Millerit ma'badi barpo etildi va 1844-yil 22-oktyabrda ahdning xabarchisi to'satdan O'z ma'badiga keldi. Ma'bad va lashkar ming ikki yuz oltmish yil davomida papalik tomonidan oyoq osti qilindi, va papalik o'zining halokatli jarohatini olganida, Masih Millerit ma'badini barpo etish ishini boshladi; ma'badning ramzi esa bir necha guvohliklarda qirq olti sonidir.

1840-yil 11-avgustda Vahiy kitobining o'ninchi bobidagi farishta tushdi va protestantizmning hukmi boshlandi. O'sha tarix aynan harfma-harf takrorlanadi.

Muqaddas Yozuvlarda aynan “sharq shamoli” Tarshish kemalarini cho'ktiradi, o'sha buyuk Tir shahrini qulatadi va shohlar hamda savdogarlarni uch marta: “voy, voy” (afsus, afsus), deb faryod qilishga majbur etadi. Ammo biz ko'rib chiqayotgan Ishayo parchasi ichida “sharq shamoli” kuni — Xudo “o'zining qattiq shamolini tiyib turadigan” kundir. Bu parchada “sharq shamoli” jilovlab turilgan bo'lib, toki u uchinchi farishtaning ishiga to'sqinlik qilmasin; bu ish esa kech yomg'ir vaqtida amalga oshadi. Bu parchada jilovlab turilgan “sharq shamoli” mavzusi kech yomg'irni, uchinchi farishtaning ishini va Bobil ichidan Xudoning boshqa farzandlarini yig'ib chiqarishni aniqlab bermoqda. O'sha davrda to'rt farishta bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishi vaqtida to'rt shamolni ushlab turadilar.

Shundan keyin men yerning to'rt burchagida turgan to'rt farishtani ko'rdim; ular yerning to'rt shamolini ushlab turar edilar, toki shamol na yerga, na dengizga, na biror daraxtga esmasin. Va men sharqdan ko'tarilib kelayotgan, barhayot Xudoning muhriga ega bo'lgan boshqa bir farishtani ko'rdim; u yerga va dengizga zarar yetkazish vakolati berilgan o'sha to'rt farishtaga baland ovoz bilan xitob qilib, dedi: “Biz Xudoyimizning qullarini peshonalariga muhrlab olmaganimizcha, na yerga, na dengizga, na daraxtlarga zarar yetkazinglar.” Vahiy 7:1–3.

“Sharq shamoli”ning to‘xtatilishi, “g‘azabl原因an xalqlar”ning tiyib turilishi va “to‘rt shamol”ning ushlab turilishi — bularning barchasi keyingi yomg‘ir davrida sodir bo‘ladi, chunki aynan keyingi yomg‘ir davrida Xudoning muhri Uning xalqiga qo‘yiladi. To‘rt farishta tomonidan tiyib turilayotgan to‘rt shamol Islomning ramzidir.

“Farishtalar to‘rt shamolni ushlab turibdilar; ular bo‘shinishga intilib, butun yer yuzi uzra yopirilib o‘tishga urinayotgan g‘azabl原因an ot sifatida tasvirlangan bo‘lib, o‘z yo‘lida vayronagarchilik va o‘limni olib keladi.

“Abadiy dunyoning ayni yoqasida turib, uxlab yotaylikmi? Biz loqayd, sovuq va o‘lik bo‘laylikmi? Oh, qaniydi, jamoatlarimizda Xudoning Ruhi va nafasi Uning xalqiga puflansa, toki ular oyoqqa turib, yashasinlar. Biz yo‘l tor ekanini va darvoza tang ekanini ko‘rishimiz kerak. Ammo biz o‘sha tang darvozadan o‘tar ekanmiz, uning kengligi behad bo‘ladi.”
Manuscript Releases, 20-jild, 217.

Bu voqeliklarni keyingi maqolada yanada batafsil ko‘rib chiqamiz, chunki Xudo aynan Muqaddas Kitob bashoratidagi sakkizinchi shohlik bilan ifodalangan, yetti shohlikdan “bo‘lgan” shu shohlikning “o‘sha shohlar kunlarida” abadulabad turadigan shohlikni barpo etadi.

Va bu podshohlar kunlarida osmon Xudosi shunday bir shohlikni barpo etadiki, u hech qachon vayron qilinmaydi; va bu shohlik boshqa xalqqa topshirilmaydi, balki u bu shohliklarning hammasini parcha-parcha qilib, barham toptiradi, va o‘zi abadiy turadi. Chunki sen toshning tog‘dan qo‘lsiz kesib olinganini, va uning temirni, misni, loyni, kumushni hamda oltinni parcha-parcha qilganini ko‘rding; buyuk Xudo podshohga bundan keyin nima sodir bo‘lishini ma‘lum qildi: va tush aniqdir, uning ta‘biri esa ishonchlidir. Doniyor 2:44, 45.